

Sedliště

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Jičín

Nadmořská výška: 240 m n. m.

Počet obyvatel: 95

Adresa URL: www.sedliste-jc.cz

Okres: Jičín

GPS souřadnice: 50.394127N, 15.219044E

První pís. zmínka: 1340 (684 let)

PSČ: 507 23

Historie obce Sedliště

Název obce: Podle podstatného jména „sedliště“, které znamenalo místo, kde se někdo usadil. Název ovšem většina lidí odvozuje od kopcovitého terénu, kde si půda „sedá“.

První zmínka o obci Sedliště se pravděpodobně datuje již do doby vlády Václava II. mezi léta 1290-1295.

Jméno obce bylo zapsáno v urbáři pražské kapitoly, není však vyloučeno, že se mohlo jednat o jiné Sedliště. Nezpochybnitelný údaj vztahující se opravdu k naší obci najdeme v závěti Arnošta ze Staré z roku 1340. Vesnice patřila ke starohradskému panství, jehož centrem byla jeden kilometr vzdálená tvrz Stará, přestavěná za doby vlády Karla IV. na gotický hrad a kolem roku 1573 na renesanční zámek. Majitelé tohoto panství se ve středověku a raném novověku často střídali, mezi nejvýznamnější patřili páni ze Staré a Pardubic, Lobkovicové, Pruskovští z Pruskova a samozřejmě Albrecht z Valdštejna. Od roku 1637 až do roku 1906 vlastnili panství Schlikové. Zpráv z této doby přímo o Sedlištích není mnoho.

Najdeme pouze zmínky v soupisu lidí podle víry (1651) či v pozemkových knihách. Obec získala samosprávu roku 1848. Z poklidu vesnici vytrhl válečný konflikt roku 1866, kdy Sedlištěmi prošly pruské pluky, jež se tu na několik dní usídlily. Vojska se však chovali celkem slušně a vesnici ani její zásoby moc nezničili. Na místní více dopadly útrapy první světové války. Na frontu bylo odvedeno 61 mužů, z nichž 12 padlo. Obec se může pochlubit i dvěma legionáři. Zpětně události první světové války zaznamenal Josef Dlouhý v obecní kronice, kterou začal psát roku 1923.

V meziválečném období se Sedliště rozvíjely. V roce 1921 bylo v obci napočítáno 220 obyvatel (to znamenalo ovšem úbytek oproti roku 1880, kdy jich bylo 260). Roku 1923 začaly pravidelně obcí projíždět autobusy linky Jičín-Libáň, roku 1926 se zavedla elektřina z dražické elektrárny, zřídila se knihovna. V obci prosperovaly dvě hospody, tři vodní válcové mlýny a malý krámk. Hojně se rozvíjel i spolkový život (ochotnické divadlo, zájmová odnož agrární strany Domovina a samozřejmě hasiči). Druhá světová válka nijak výrazně občany nepoškodila, pouze několik mladých bylo nuceně nasazeno a po skončení konfliktu odsunuta jedna německá rodina.

Po nástupu komunismu obec s mnoha soukromými zemědělci dlouho odolávala nařizovanému založení Jednotného zemědělského družstva (vzniklo jako jedno z posledních na Jičínsku roku 1958). O dva roky později bylo navíc sloučeno s hůře hospodařícím družstvem ve Starých Hradech. Celá obec toto sloučení následovala v roce 1964. Tvář Sedlišť se měnila výstavbou nových zděných rodinných domků, docela se dařilo rozvíjet společenský život i díky obecním brigádám. Staré Hradky na sebe ale postupně strhávaly větší a větší pozornost - v šedesátých letech tam několik nadšenců pod vedením předsedy Místního národního výboru Vladimíra Holmana začalo brigádnicky opravovat polorozpadlý zámek. Na rekonstrukci (trvající do roku 1989) se podílelo kromě Vladimíra Holmana i několik dalších

dobrovolníků ze Sedliště. Z renesančního sídla se stalo kulturní centrum oblasti a pracoviště Literárního archivu Památníku národního písemnictví. Na příkaz shora byly Sedliště a Staré Hradky v roce 1975 sloučeny pod střediskovou obec Libáň.

Samostatnost Sedliště získaly zase až roku 1990. Malá obec se s vervou pustila do řešení svých dlouholetých problémů, jako byla např. místní komunikace k horním domům (v roce 1992 zpevněna a potažena asfaltem, v roce 2006 opraven povrch), chátrající sídlo úřadu (v roce 1998 byla přestavěna budova na návsí, ve které obecní úřad nyní sídlí), prodejna (za socialismu se chodilo nakupovat do místní Jednoty, soukromí podnikatelé provoz neutáhli, a tak od roku 2001 zajíždí do Sedliště dvakrát týdně pojízdná prodejna), nedokončená kanalizace. Po revoluci zkoušelo živnost několik soukromých malých podnikatelů (výrobna hřebíků, hřebenů na psy či švadlena). Udržel se však jen podnik Kůrana, který vyrábí kancelářský nábytek.

